Raad van State

200708642/1.
Datum uitspraak: 9 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43898 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 december 2007, verzonden op 4 december 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

513.
Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

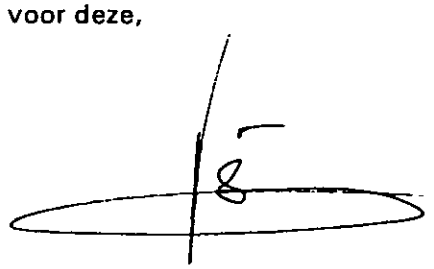

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

8

POLITIE

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door M.J.M. van Tooren
Telefoon 020-5596161
Fax 020-5596280
V-nummer / Zaak / Zaak - 15/11/2007
Datum 15/11/2007
Onderwerp M11b-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	mdw	07119a060
	unit	
	datum	
INC locatie		
IND		
ontvangst-datum		19 NOV 2007
oase amsterdam		
invoer-controle	mdw	
	unit	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Marcellus Johannes Maria van Tooren, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Palestina
Nationaliteit(en)	: Onbekend
Geslacht	: mannelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Amsterdam
Datum	: 15/11/2007
Tijd	: 20:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
M.J.M. van Toorenburg

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/43898

V-nr.:

Inzake: geboren op , van (gestelde) Palestijnse nationaliteit, verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, eiser, gemachtigde: mr. C.F. Wassenaar, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Kras, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 15 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 21 november 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 29 november 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig F.K.H. El-Madni als tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.
Na aanhouding en onderzoek ter zake van een strafbaar feit is eiser heengezonden en direct aansluitend, op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 overgebracht naar een plaats van verhoor. Er was geen sprake van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf op grond waarvan eiser in het kader van het vreemdelingenrecht kon worden overgebracht naar een plaats van verhoor. De onrechtmatigheid van de overbrenging naar een plaats van verhoor maakt de daarop volgende oplegging van de bewaringsmaatregel van meet af aan onrechtmatig. Verweerder heeft aan de bewaringsmaatregel van eiser ten onrechte ten grondslag gelegd dat eiser zich niet heeft gemeld bij de korpschef. Eiser was net vierentwintig uur in Nederland en heeft drie dagen de tijd om zich te melden bij de korpschef. De resterende twee gronden bieden onvoldoende grondslag om de bewaringsmaatregel te rechtvaardigen. Voorts heeft verweerder onvoldoende voortvarend gehandeld.

Volgens vaste jurisprudentie heeft verweerder in beginsel veertien dagen de tijd om met uitzettingshandelingen aan te vangen. Deze termijn is inmiddels verstreken. Uit het dossier van eiser blijkt niet dat verweerder uitzettingshandelingen heeft verricht. Het is algemeen bekend dat uitzettingen naar Palestijnse gebieden niet mogelijk zijn. Derhalve ontbreekt het zicht op uitzetting. De gemachtigde van eiser verzoekt dit alles en de jonge leeftijd van eiser mee te nemen in de belangenafweging.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.
De oplegging en de voortduring van de vrijheidsontnemende maatregel zijn rechtmatig. Voldaan is aan de formele vereisten. Tijdens het strafrechtelijke voortraject is het redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontstaan. De identiteit en nationaliteit van eiser konden niet worden vastgesteld. Eiser verklaarde bij een Marokkaanse mevrouw een woning te hebben en geen paspoort te hebben. Op grond hiervan is eiser overgedragen aan de vreemdelingenpolitie en overgebracht naar een plaats van verhoor. Het strafrechtelijke voortraject staat niet ter toetsing bij de vreemdelingenrechter. Verweerder laat de grondslag van de bewaringsmaatregel dat eiser zich niet heeft gemeld bij de korpschef vallen. De resterende twee gronden zijn voldoende om de bewaringsmaatregel te kunnen dragen. Voorts heeft verweerder voldoende voortvarend gehandeld en het zicht op uitzetting ontbreekt niet. Verweerder heeft eiser op 16 november 2007 gehoord. Verweerder heeft tevens geprobeerd telefonisch contact met de Palestijnse vertegenwoordiging op te nemen voor een telefonische presentatie. Verweerder heeft op 26 november 2007 met eiser een vertrekgesprek gevoerd. Het verslag daarvan is nog niet opgemaakt. Verweerder onderzoekt een mogelijke Dublinclaim bij de autoriteiten van Italië. Omdat eiser een asielaanvraag heeft ingediend, heeft verweerder zijn uitzettingshandelingen tijdelijk opgeschort. Het dossier is overgedragen ten behoeve van de asielaanvraag.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Voorop moet worden gesteld dat de inhoudelijke beoordeling van een strafrechtelijk voortraject volgens vaste jurisprudentie in de onderhavige procedure niet ter toetsing voorligt. Niet in geschil is dat eiser ten tijde van zijn strafrechtelijke aanhouding niet in het bezit was van een identiteitsdocument, zodat zijn identiteit niet kon worden vastgesteld. Gelet daarop was verweerder bevoegd om eiser, na de strafrechtelijke heenzending, op grond van artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000 over te brengen naar een plaats van verhoor. De vreemdelingenrechtelijke overbrenging en ophouding van eiser kunnen dan ook niet onrechtmatig worden geacht.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

Ter zitting heeft verweerder de grond dat eiser zich niet heeft gemeld bij de korpschef laten vallen. Eiser beschikt niet over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 en beschikt niet over een vaste woon- of verblijfplaats, zodat aannemelijk moet worden geacht dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken. Deze twee gronden vormen voldoende grondslag om de bewaringsmaatregel te kunnen dragen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen menen dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

Niet gebleken is dat verweerder het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand neemt of dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt. Verweerder heeft eiser op 16 november 2007 gehoord. Verweerder heeft geprobeerd telefonisch contact te leggen met de Palestijnse vertegenwoordiging. Verweerder heeft op 26 november 2007 met eiser een vertrekgesprek gevoerd. Verweerder is bezig de mogelijkheden te onderzoeken voor een Dublinclaim bij de autoriteiten van Italië. Nu eiser een asielaanvraag heeft ingediend, heeft verweerder terecht de uitzettingshandelingen opgeschort. De beslissing op de asielaanvraag dient te worden afgewacht.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 3 december 2007 door mr. P.H.M. Kuster, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S.S. Soylu, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: - 4 DEC. 2007

Kopie conform de griffier van de rechtbank Amsterdam

Conc.: SSS
Coll: I
D:

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift tevens te vermelden de gronden van het hoger beroep, zijnde de argumenten waarom de rechtbank het verkeerde heeft beslist, zoals bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 eenlof meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN
ADVOCATEN

KEIZERSGRACHT 560-562, 1017 EM AMSTERDAM
TELEFOON 020-344 62 00, TELEFAX 020-344 62 01
E-MAIL: info@bfkw.nl

DR. BRITTA BÖHLER
MARC WIJNGAARDEN
VICTOR KOPPE
PROF. STIJN FRANKEN
MICHIEL FESTMAN
CHRISJE ZUUR
FLIP SCHÜLLER
PROF. HESBETH ZEGVELD
DR. BART STAPERT
MARTIJN STROOM
FLORIMOND WASSENAAR
VALÉRIE ESSENBURG
JASPER PAUW
NIELS VAN WERSCH
MARIEKE VAN EIK
MICHEL UITERWAAL
SUUS HOFMAN

PROF. HANS ULRICH JESSURUN D'OLIVEIRA
PROF. ANDRÉ NOLLKAEMPER
PROF. TIES PRAKKEN

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7236
B 11 DEC 2007
ZAAKNR. 200708642
AAN: V3
BEHANDELD: DD: PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage

per telefax 070 36 51 380
6 pagina's

Amsterdam, 11 december 2007
Onze ref. 20071399.FW/FW

Direct tel.nr: 020 3446211
Direct faxnr: 020 3446202

Betreft: hoger beroep vs de Staatssecretaris van Justitie

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende, mr. C.F. Wassenaar, advocaat te Amsterdam, (Keizersgracht 560-562, 1017 EM), door geboren van Palestijnse nationaliteit verblijvend te Zeist in het detentiecentrum Zeist te Soesterberg, bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittingplaats Amsterdam van 4 december 2007, met het kenmerk AWB 07/43898, waarbij het beroep van appellant tegen de oplegging van de maatregel op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 ongegrond is verklaard (**productie 1**). Appellant komt in hoger beroep tegen voormelde uitspraak. De grief van appellant betreft het volgende.

Grief 1

1. Appellant is van mening dat de rechtbank het recht heeft geschonden door het navolgende te overwegen;

.... Niet in geschil is dat eiser ten tijde van zijn strafrechtelijke aanhouding niet in het bezit was gesteld van een identiteitsdocument, zodat zijn identiteit niet kon worden vastgesteld. Gelet daarop was verweerder bevoegd om

IEDERE AANSPRAKELIJKHEID IS BEPERKT TOT HET BEDRAG DAT IN HET DESBETREFFENDE GEVAL ONDER ONZE BEROEPSAANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERING WORDT UITGEKEERD
ANY LIABILITY SHALL BE LIMITED TO THE AMOUNT WHICH IS PAID UNDER THE FIRM'S PROFESSIONAL LIABILITY POLICY IN THE MATTER CONCERNED

eiser, na de strafrechtelijke heenzending, op grond van artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000 over te brengen naar een plaats van verhoor. De vreemdelingenrechtelijke overbrenging en ophouding van eiser kunnen dan ook niet onrechtmatig worden geacht.

2. De rechtbank geeft blijk van de rechtsopvatting dat indien in het strafrechtelijk voortraject niet de identiteit van de aangehouden persoon kan worden vastgesteld en deze persoon op basis van dat andere rechtskader wordt heengezonden artikel 50 lid 2 of 3 Vw de bevoegdheid geeft om deze persoon dan over te brengen en op te houden ten behoeve van een gehoor dat er op gericht is de identiteit alsnog vast te stellen. Appellant is van mening dat deze rechtsopvatting in het algemeen onjuist is.

3. Appellant is van mening dat het enkele niet kunnen vaststellen van de identiteit niet een voldoende grondslag biedt voor het toepassen van de bevoegdheid in artikel 50 lid 2 of 3 Vw. Daartoe is volgens appellant eveneens noodzakelijk dat er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf aanwezig is. Dit volgt gelet op het systeem van de wet uit de rechtsregel dat alvorens wordt toegekomen aan het verkrijgen van de bevoegdheid ex artikel 50 lid 2 en 3, eerst staandehouding plaats dient te hebben op grond van artikel 50 lid 1 Vw. Daartoe is een redelijk vermoeden van illegaal verblijf noodzakelijk.

4. Appellant is er van op de hoogte dat uw Raad heeft bepaald dat de staandehouding ex artikel 50 lid 1 Vw kan worden overgeslagen als deze staandehouding geen redelijk doel dient (JV2001/236), bijvoorbeeld omdat de identiteit, nationaliteit en vreemdelingenrechtelijke status reeds is vastgesteld. In het onderhavige geval is de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie niet vastgesteld. Dit betreft dus een andere situatie. Er is in casu ook geen indicatie verkregen omtrent illegaal verblijf door raadpleging van de verschillende politiesystemen voorafgaand aan de maatregel ex artikel 50 lid 2 of 3 Vw. Zonder een dergelijke indicatie is er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Is er wel zo een indicatie dan kan de staandehouding achterwege blijven, immers dan is er in het kader van het strafrechtelijk voortraject een redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontstaan.

5. Het is in de optiek van appellant niet zo dat het enkele gegeven dat de identiteit van een persoon niet kan worden vastgesteld in het kader van een ander dan een vreemdelingenrechtelijk voortraject het toepassen van de bevoegdheid ex artikel 50 lid 2 of 3 Vw mogelijk maakt, ook al lijkt de letterlijke tekst van beide artikelleden daartoe wel de mogelijkheid te bieden. Dat deze mogelijkheid lijkt te bestaan is terug te voeren op de in de jurisprudentie (zie hierboven) gevormde regel dat de vreemdelingenrechtelijke staandehouding waartoe een redelijk vermoeden van illegaal verblijf noodzakelijk is, in voorkomend geval kan worden overgeslagen vanwege doelmatigheidsoverwegingen. Deze doelmatigheidsoverwegingen behoeven naar het inzicht van appellant

in verband te blijven staan met de materieelrechtelijke eis dat in het niet vreemdelingenrechtelijke voortraject een redelijk vermoeden van illegaal verblijf is gerezen. In zo een geval is het staandehouden ex artikel 50 lid 1 Vw niet doelmatig want overbodig.

6. Dit verband ontbreekt in de zaak van appellant. Het redelijk vermoeden van illegaal verblijf is komen te ontstaan hangende de toepassing van de maatregel ex artikel 50 lid 2 en 3. De overbrenging van appellant op grond van artikel 50 lid 2 en 3 getuigt van willekeur want niet gebaseerd op een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Appellant is van mening dat hiermee de oplegging van de maatregel ex 59 Vw eveneens van meet af aan onrechtmatig is geweest.

REDEN WAAROM appellant van mening is dat uw Raad

a. het beroep gegrond dient te verklaren;
b. de uitspraak van de rechtbank dient te vernietigen en terug te verwijzen naar de rechtbank;
c. dan wel dat te doen wat uw Raad meent in goede justitie te moeten behoren;
d. verweerder dient te veroordelen in de proceskosten van het geding.

gemachtigde,

C.F. Wassenaar